Contributed by Daniel Tanuro
donderdag, 20 oktober 2005 -

Katrina. Zelden heeft een ramp de naam " natuurlijk " zo weinig verdiend.
De dreiging was gekend en de tragische menselijke tol (2000 doden ?, 10.000?, 20.000?)(1) is het resultaat van een cynische politiek, op de rand van het sociaal eugenisme.

Vanuit de Golf van Mexico, bereikt de orkaan Katrina (klasse 5, windsnelheden van 240 km/uur) de kust van Louisiana in de nacht van zondag 28 op maandag 29 augustus, een golf van 5 meter wordt opgeheven, een waterhoos volgt. De Mississipi stijgt met 6 meter. New Orleans ligt onder de zeespiegel, in opgewerkt gebied.

In de greep van het oog van de cycloon, breken op verschillende plaatsen de dijken die de stad van de rivier, de oceaan en het nabij gelegen Pontchartrain-Meer scheidt. De Jazz-stad wordt tot 80 % gevuld met water. In sommige wijken staat het water 2 meter hoog.

138.000 van de 480.000 inwoners blijven ter plaatse bij gebrek aan financiële middelen en vervoer, en zitten gevangen. Zonder drinkbaar water, zonder elektriciteit, zonder telefoon, wachten ze meer dan 5 dagen op hulp.

Er zijn onvoldoende helikopters, noch manschappen aanwezig: ze zijn in Irak. Op hun televisieschermen, zien de inwoners van het rijkste land van de wereld verbijsterende beelden van nood, van lijden, van dood en van plunderingen...

Alles gefilmd op het eigen grondgebied. Een televisiejournalist becommentarieert: "Het enige verschil tussen de chaos in New Orleans en een hulp-operatie in de Derde Wereld, is dat een buitenlandse dictator beter zou gehandeld hebben"(2).

Sociaal eugenisme

Sociaal eugenisme? De uitdrukking is niet overdreven. Heel de regio leeft onder de dreiging van cyclonen die zich in het warme seizoen vormen. In deze regio is de specifieke kwetsbaarheid van New Orleans sinds jaren gekend. In 1965 doodde de orkaan Betsy 61 mensen. In 1955 wordt als antwoord op de stijgende verontrusting van experten, SELA (Project ter preventie van stedelijke overstromingen in Louisiana) opgericht door de overheid. Het beheer is in handen van de Genie-troepen van het leger. In tien jaar tijd investeert SELA 430 miljoen dollar in dijken en pompstations. Maar, vanaf 2003, hakt de federale staat in de budgetten, om de oorlog in Irak te financieren. Begin 2004, ontvangt de administratie slecht 20% van wat het leger vraagt om de verstevigingswerken aan de dijken van het Pontchartain-Meer te beëindigen.(3) Op het einde van het jaar ontvangt SELA, ondanks de uitzonderlijke cyclonenactiviteit in de loop van de zomer, nog een zesde van wat het vraagt: nl. 10 miljoen dollar, tegen 36 miljoen voor de besparingen. Om het verschil te bekostigen, wordt de stad genoopt belastingen te heffen...

Wanneer dijken inzakken in een stedelijk gebied, dat kwetsbaar is voor overstromingen en cyclonen, moet men geen waterbouwkundig ingenieur zijn om in te zien dat er een catastrofe in de maak is. De VS administratie is ervoor bekend niets aan het toeval over te laten. In juli 2004 organiseerde het federaal agentschap voor Noodhulp (FEMA) een omvangrijke simulatie. Een reeks verantwoordelijken die 50 gouvernementele diensten vertegenwoordigen, wordt uitgenodigd om na te denken over een overstroming veroorzaakt door een fictieve orkaan van categorie 3, "Hurricane Pam". Alle facetten van de ramp worden voorzien: evacuatie, hulp, oppompen van het water, hygiënebeheer, berging van de brokstukken, en zelfs het heropstarten van de scholen. Het schandaal is dat - wetende dat tienduizenden mensen zonder auto, niet de financiële middelen zouden hebben om New Orleans te verlaten - de experten hun plan hebben gefundeerd op de cynische hypothese dat de armsten ter plaatse zouden blijven. Dertig percent van de bevolking van New Orleans leeft onder de armoedegrens (nationaal gemiddelde 12,7%); 67% van de armen zijn zwart; Eén kind op twee groeit op in armoede.(4)

De mogelijkheid van een collectieve evacuatie van deze mensen door de overheid wordt

zelfs niet geopperd.(5)

Volledig bedwelmd door de individualistische ideologie et het dogma van "minder staat", hebben de "experten" er niets beter op gevonden dan iedereen te wijzen op zijn eigen verantwoordelijkheid. "De inwoners moeten weten dat ze in deze situatie gedurende meerdere dagen aan hun lot zullen worden overgelaten": zo sprak kolonel Michael Brown, chef van FEMA, iets meer dan een jaar geleden. In juli 2005 bereidden de stadsautoriteiten in de nasleep van plan "PAM" de verdeling van een DVD voor, waarin de bewoners worden gewaarschuwd dat ze "verantwoordelijk zijn voor hun eigen veiligheid"(6). We kennen het vervolg: de armen creperen ter plaatste.

De zondvloed... voor de armen

De post-Katrina gebeurtenissen liggen in de lijn van deze voorbereidselen: tienduizenden zonder hulp gedurende vijf dagen; de politiemacht onderzoekt bij voorrang de repressie tegen de plunderingen; mensen worden aangehouden en verplicht hun tocht te voet verder te zetten wanneer ze proberen met een gestolen auto de stad te verlaten... Deze enkele voorbeelden volstaan om aan te tonen dat de oorzaak niet zomaar een vorm van desorganisatie of nalatigheid is, maar een anti-armen logica, een open en arrogante klassenlogica. Het doen en laten van George W. Bush gedurende deze tragische dagen bevestigt dit. De president heeft zijn vakantie niet verkort noch zijn agenda aangepast. Maandag was hij in Arizona met ondernemers, dinsdag in Californië. Hij kwam pas woensdag terug naar het Witte Huis.

Donderdagochtend haalde hij "de natuur" aan als oorzaak en verklaarde dat "niemand de breuk van de dijken kon voorzien". In de namiddag bezocht hij Bâton Rouge (waar er geen schade was), grapte over zijn vroegere uitstapjes in New Orleans, feliciteerde FEMA voor zijn beheer van de crisis en nam als slachtoffervoorbeeld een lokale senator waarvan het huis was overstroomd ("Uit de ruïnes van het huis van Trent Lott zal een nieuw fantastisch huis rijzen. Ik ben al ongeduldig om onder het voorportaal te zitten")(7) Walgelijk. Cuba, bekend om zijn onberispelijk sociaal beheer van cyclonen, biedt hulp. Niet verwonderlijk dat Bush weigerde...

Het enige dat "natuurlijk" is in deze zaak, is de cycloon. En nog: het is niet uitgesloten dat het uitzonderlijke natuurgeweld een gevolg is van de klimatologische veranderingen veroorzaakt door de vraatzucht van de petroleumindustrie... die G.W.Bush resoluut weigert te beperken en voor dewelke hij oorlog voert tegen Irak. Katrina toont openlijk wat de neoliberalen verstaan onder het "beheer van de gevolgen van de verwarming van de planeet". Louis XIV zei "na mij de zondvloed". Bush herziet deze formulering: "laten we de zondvloed beheren op de rug van de armen". Bij gebrek aan een radicale koerswijziging, veroordeelt de combinatie van het neoliberalisme en het ontregelde klimaat een stijgende massa mensen aan verschrikkelijke rampen, onder wie kansarmen, kinderen, ouderen en zieken de voornaamste slachtoffers zullen zijn.

Voor de goede verstaander...

---

(1) 2000 tot 20.000 doden volgens LT. D. Benselli, voorzitter van de Politie-vereniging van New Orleans (NYT, 7/9/05)

(2) Vermelding op de website van BBC, http://newsvote.bbc.co.uk

(3) NO City Business, 16/2/04, vermeld op de website Editor & Publisher, 31/9/05

(4) NBC News, 1/9/05

(5) Op eigen initiatief, heeft de stad New Orleans, net voor de komst van Katrina, 64 bussen en 10 mini-bussen ter beschikking van de inwoners gesteld. Deze maatregel maakte geen deel uit van het "Pam" plan. Zonder deze maatregel, zou de tol nog zwaarder zijn. De vraag is waarom de 300 andere bussen die de stad bezit in het depot zijn blijven staan. Lees Jessica Azulay, "FEMA planned to Leave New Orleans Poor Behind ", http://newstandardnews.net

(6) Times-Picayune, vermeld door J. Azulay, The NewStandard. Toppunt van cynisme: dezelfde overheden plannen nu om hulp te verlenen aan de geëvacueerden (de middenklasse) teneinde zich terug te vestigen in New Orleans (NYT, 7/9/05) (7) AP, 6/9/05